

CHESSIE

2/82

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER 1981 - 1982

Hallitus Styrelse

Puheenjohtaja - Ordförande

Gun Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
puh. 90-631828

Vara.puh.joht. - Viceordf.

Marja-Liisa Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
puh. 90-845639

Sihteeri - Sekreterare

Anita Soinjoki
Suonotkontie 4 A
00630 Helsinki 63

Tapani Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
puh. 90-845639
Rahastonhoitaja - Kassör

Liisa Remes
Vapaalantie 80
01650 Vantaa 65

POSTISIIRTOTILI - POSTGIRO
424 54 - 7

CHESSIE - lehti

Toimitus
c/o Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
puh. 90-631828

ILMOITUKSET - ANNONSER

1/1 sivu - sida mk 50:00
1/2 sivu - sida mk 30:00

1/4 sivu - sida mk 20:00
Rivi-ilmoitukset-Radannonser
mk 10:00/kolme riviä-tre rader

Gun Holmström:

Ja taas on tullut kesä... Vaikka sitä ei luulisi jos silmä osuu lämpömittariin kun ikkunasta seuraa vesi- tai lumisadetta. On tylsää. Onneksi on vielä puolitoista kuukautta aikaa CHESSIETREFFEILLE ja oikean, kauliin ja lämpimän kesän aikaan. Treffithan ovat rotumme vuotuinen katselamus ja toivoisin, että niissä olisi taas paljon väkeä ja koiria. Varsinkin kun kerho on tuottanut kasvattaja-tuomarin Ruotsista. Hän on Marianne Nilsson ja hänen Vättlestugans kennelistä on jo tuotu Suomeen kolme ches-sieä. Treffieillä on jalostuksen kannalta häirinnäisen suuri merkitys. Täällä pystymme todella vertailemaan koiria ja seuraamaan jalostuksen tuloutta. Treffien metsästystesti on laadittu niin, että siihen ei vaadita sen kummempaa kokemusta noutamisesta kun mitä treffieillä etukäteen tullaan harjoittelemaan. Kokeneemmat koirat saavat näyttää mallia niin harjoituksissa kuin testissäkin. Testissä käytetään sekä riistaa että "dummeja". Testissä on kaksi noutotilaisuutta maalla ja kaksi vedessä. Amerikkalainen workingtest on ollut esikuvana. Toivoisin, että tulette kaikki joukolla mukaan. Meistä itsestämme riippuu kuinka treffit onnistuvat. Nähdään!

V A N H O J A K E N N E L N I M I Ä

Janet P. Horn
American Chesapeake Club'in
historioitsija

Chesapeakejalostuksessa astuivat kennelnimet kuvaan mukaan vasta melko myöhäisessä vaiheessa. Varhaiset kennelit kuten metsästyskerhot tai yksityiset kasvattajat, valitsivat nimensä paikkakunnan mukaan, kuten esim. "Carrol Island" tai omistajan tilan mukaan kuten "walnut Grove", tai kasvattajan nimen mukaan. Kuitenkaan ei sisälletty näitä nimiä koirien virallisiin nimiin. Ne olivat vain kennelien nimet. Monet silloiset kasvattajat pitivät yksinomaan omia koirarekistereitä eivätkä pitäneet rekisteröimistä American Kennel Clubiin tarpeellisena. Sitä mukaan kun rekisteröiminen AKC:hen rekisteriin ja erikoiskantakirjaan (metsästyskoekoirat) yleistyi voidaan todeta, että moni koira on saanut nimensä paikkakunnan tai omistajan tilan mukaan.

Aivan ensimmäisiä kennelnimiä, joka liitettiin koiran nimeen oli John E. Hurstin nimi "Chesacraft". Hurstin perhe oli kasvattanut chesapeakeja monen vuoden ajan "Lego's Point" nimisellä tilallaan missä Bush- ja Gunpowderjoet yhtyvät Chesapeakelahteen. Kun maan hallitus tarvitsi tämän tilan ensimmäisen maailmansodan aikoihin, kenneli muutti Luthervilleen. Croft tarkoittaa "pientä farmia" ja mistä Ches-lyhenne tulee on helppo arvata. Tämä kenneli joka oli hyvin aktiivinen 1920-luvulla piti muutaman vuoden tauon ja valloitti asemansa uudelleen 1930-luvulla. Silloin kennelnimi siirrettiin Dr. Anthony A. Bliss'in nimeen ja hän on sen omistanut siitä lähtien.

Myös 1920 ja 1930-luvulla, pastori Joseph Schuster, Okanasta kasvatti chesapeakeja "Sioux Mission" nimellä. Hän asui Sioux-intiaanien luona lähetyssaarnaajana.

Mrs. Royce R. Springin omistama "Native Shore" kenneli oli lähellä Eastonin kaupunki Marylandissä. Nykyään tämä kenneli on uudessa omistuksessa eikä siinä harrasteta kasvatustyötä vaan kokonaisia pentueita ostetaan ja myydään sitten edelleen. Myös lähellä Eastonia oli J. Gould Remickin "Harvadel" kenneli. Tämän kennelin nimi on johdettu kolmen eri valtion nimistä aivan niinkuin Delmarva Peninsula. Mr. Remick omisti Chesapeakeja ja Labradoreja ja oli pioneeri kiharakarvaisten kasvatuksessa. "Dilwyne" oli Robert Carpenterin tilan nimi ja siitä tuli myös hänen kennelimensä. Tähän aikaan metsästyskoekoiden suosio kasvoi räjähdysmäisesti Delawaren osavaltiossa. Dr. Alex Spear asui Camdenissä ja yhdisti sanat Chesapeake ja Delaware kun valitsi kennelimensä "Chesdel" vuonna 1935. R.S. McNeil Doverista, käytti nimeä "Dodel". Tri. Walter Farrot, eläinlääkäri ja terveystarkastaja, asui

Amerikkalainen

Gun Holmström

Workingtest

Amerikkalainen Workingtest on epävirallinen noutotaipumustesti, johon suhtaudutaan hyvin vakavasti. Lokeessa on kaksi vaikeusastetta; helpon luokan suorittanut koira voi liittää nimensä perään kirjaimet W.D. (Working Dog) ja vaikeamman asteen suorittanut W.D.X. eli Working Dog Excellent.

Linutia oli mahdollisuus seurata tällaista koetta Leesburgissa Virginiassa viime syksynä. Tämä koe oli American Chesapeake Clubin järjestämä mutta sikäläisen Labradorikerhon koe on aivan samanlainen. Osanottoprosentti näihin kokeisiin on alhaisempi kuin meillä, johtuen tietysti suurista rekisteröintiluvuista.

Leesburgin koepaikka oli valtava niitty ja aivan lähistöllä oli iso lehmälaituma joka paukuttelun alkaessa siirtyi hiukan kauemmaksi. Ensimmäinen oli kaksi maamarkkeerausta. Ohjaajalle ja koiralle osoitettiin paikka keskellä niittyä ja noin 50 m päästä ammuttiin laukaus ja heitettiin kuollut kyyhkynen. Koiralle annettiin noutokäsky ja heti sen löydettyä linnun alkoi varsinainen pillikonsertti. Usealla pitkällä puhalluksella koiraa käskettiin takaisin. Koirien ei välttämättä tarvinnut luovuttaa käteen kunhan lintu tuli kahden askeleen päähän ohjaajasta. - Kysyin osallistujilta miksi he käyttivät pilliä niin paljon ja heidän vastauksensa oli, että eihän tuomari voi muuten tietää kuinka tottelevainen koira on !!! Kun kerroin heille, että meillä koirilta odotetaan, että ne palaavat ilman eri käskyä, sitä ihmeteltiin kovasti.

Ensimmäisen noudon jälkeen ohjaaja ja koira kääntyivät vastakkaiseen suuntaan edellisestä markeerauksesta. Noin 30-40 m päästä oli kolme toimitsijaa joista yksi oli linnunheittäjä ja kaksi ampujaa. Riistana käytettiin eläviä kyyhkyksiä. Kyyhkynen heitettiin ilmaan ja molemmat ampujat ampuivat sen alas. Koirille annettiin komento ja viheltettiin jälleen takaisin kun se oli löytänyt linnun. Tämä testi oli jokaiselle koiralle hiukan erilainen. Jotkut linnut haavoittuivat ja juoksivat piiloon mutta kaikki kuitenkin löytyivät.

Kahden maamarkkeerauksen jälkeen siirryttiin vesityöhön. Jäissäkin oli kaksi eri markkeerausta. Ensimmäinen yhteinen suuntaan heitetty kuollut sorsa ja sitten toiseen suuntaan heitetty "shackled duck" eli elävä sorsa jonka siivet ja jalat on sidottu. Heittojen yhteydessä ammuttiin aina laukaus. Kaikkien koirien veteenmeno oli todella upea mutta kun ilmaisin ihastukseni minulle kerrottiin että niille koirille jotka eivät syöksy veteen, annetaan muutama säkköisku, jonka jälkeen nekin syöksyvät. Tämä oli suuri huolenaihe koska jotkut kenneleit valitsevat siitokoiriaan sen mukaan miten ne menivät veteen!

W.D.X. Poikkiesi edellisestä vain siinä, että kaikki markkeeraukset olivat kaksoismarkkeerauksia. Etäisyydet olivat myös hiukan pitempiä eli noin 60-80 m. Maasto oli kuitenkin aivan sama eli mahdollisimman helppo.

Teknisesti koe vaikutti helpolta mutta elävän riistan käyttö tietysti vaikeutti sitä aika lailla. Esimerkiksi vesinoudossa sorsat usein sukelisivat kun koirat lähestyivät. Usein koirat saivat pyöriä samalla alueella melko kauan ennenkuin onnistuivat nappaamaan linnun.

Erittäin positiivista kokeesta oli koirien tottelevaisuuden vähäinen osuus itse suoritukseen. Lokeessa todettiin noutohalukkuus, palautus ja riistankäsittely.

Vaikka tietysti on mukava kokeilla miten koirat toimivat elävän riistan kanssa, toivon, ettei tätä tulla koskaan Suomessa toteuttamaan kokeissa. Lintujen pidossa ja käsittelyssä oli sen verran toivomisen varaa.

+++

USA:n muut metsästyskokeet ovat Derby, Qualifying, Amateur ja Open, joista Derby vastaa suunnilleen meidän nuortenluokkaa vaikeusasteeltaan. Qualifying on avoin niille, jotka eivät ole vielä sijoittuneet Openissa. Amateur ja Open ovat erittäin vastavia kokeita muuten melko samanlaisia (Open ehkä hiivenen vaikeampi), mutta ammattilaishandlerit eivät saa osallistua -amateurisiin. Openiin saavat osallistua kaikki. Oleensa kilpailevat koirat ovat samat amateurissa ja openissa, mutta Openissa ohjaajina ovat koirat kouluttaneet ammattilaishandlerit.

Open loppuu miltei aina uloslyöntikilpailuun, joka voi olla uskomattoman vaikea pitkinä 200 - 300m ohjauksineen.

Amerikkalaisissa kokeissa ei ole laatuarvostelua, vaan neljä parasta sijoitetaan.

Vihjeenä suomalaisille ohjaajille voisin kertoa, että amerikkalaisilla ammattilaishandlereilla on aina valkoinen puolipakki ohjatessaan koiraansa. Näin koiran on helppo heti löytää ohjaajansa ja nähdä hänen käsimerkinsä.

Pentti
Kuoppamäki

Koiran ja koiran omistajan oikeusturvasta

Koiramme - Vära Bundar 1/1974

□□□ Koiran merkitys yhteiskuntakuvassa on kuluneina vuosikymmeninä niin nopeasti muuttunut ettei lainsäädäntö ole kerinnyt pysytellä samassa tahdissa. Pääsääntö, joka koskee koiran aiheuttaman vahingon korvaamista, on peräisin viime vuosisadalta ja löytyy rikoslaitista. Sen mukaan on seurauksena sakko, "jos koiran omistaja tai hoitaja ei pidätä tai koeta pidättää koiraa ihmisiä tai kotoeläimiä häyryttämästä". On muitakin menneeseen aikaan ja tähän asiaan liittyviä määräyksiä, jotka vieläkin ovat voimassa. Ne siivouamme kuitenkin tässä yhteydessä. Nykyoloissa sovellettu pääsääntö on syntynyt tuomioistuimien, ennenkaikkea korkeimman oikeuden antamien ennakkopäätösten pohjalta. Ratkaisusta, jota korkein oikeus on tehnyt, ei voi enää valittaa ja sellaisia pidetään ratkaisun mallina muissa, samanlaisia tapauksia koskevissa jutuissa. Jos ajatellaan koiran omistajan vastuuta koirastaan, niin voidaan pääsääntönä nykyisin pitää sitä periaatetta että *jos hän on noudattanut koiransa suhteen kaikkia sen huolellisuutta ja varovaisuutta sen valvonnassa, mitä tavallisella terveellä talonpoikaissäjällä ajatellaan voidaan pitää tarpeellisuutta vahingon syntymisen estämiseksi, niin hän on silloin kaikesta vastuusta vapaa*. Kuinka suuri on sen huolellisuuden ja varovaisuuden määrä, jota koiran omistajalta odotetaan kussakin eri tapauksessa, niin sitä ehkä valaise parhaiten muutama käytännön esimerkki niistä tapauksista, jotka ovat olleet oikeuden käsiteltäviä. *Jos pihakoira repii kirjeenkantajan housut, joka tuo postia taloon, niin kuka vastaa? Mikä merkitys on taululla "Varokaa vihasta koira?"* Jos vaihtokoiran on ollut pihamaalle kytkettyä köyteen sillä tavoin, ettei se voinut ulettaa tulijaa, joka saapuu taloon kulkutietä käyttäen, jota voidaan pitää tavanomaisena, ja postimies saapuukin toista tietä, jota talon väki vain silloin tällöin käyttää, ja koiraa ulettuakin pääsemään kiinni postimiehen takamuksiin, niin hän saa vain syyttää itseään. Mutta jos koiran köysi on niin pitkä, että koiraa pääsee pihalla sen varassa vapaasti liikkumaan ja repii postimiehen housut, joka tulee tavanomaista tietä pihaan, niin housut maksaa koiran omistaja. Pelkkä portille kiinnitetty varoituslaulu "Varokaa vihasta koira" ei vielä vapautta omistajaa vastuusta. Mutta se sopii kyllä varoitukseksi omenavarkaille.

Kuka on korvausvelvollinen, jos koiraa jää

maantiellä auton alle? Milloin korvaa autonomistaja koiran saamat vammat ja milloin taas koiranomistaja auton saamat kolhaisuudet?

Koiralla ei yleensä ole paljoakaan oikeusturvaa tässä kylmässä ja pahassa maailmassa. Poikkeuksen tästä säännöstä tekee kuitenkin voimassaoleva tieliikenneasetus. Sen mukaan autoilijan on hallittava autonsa *kaikissa ennalta varoitavissa tilanteissa*. Tätä eivät koiran omistajat vaan aina ymmärrä käyttää hyväkseen. Eikä sitä aina muista alioikeutetakaan. Mutta hovi-oikeus kyllä muistaa, jos vain ymmärtää sinne valittaa.

Kun koiran vie maastoon on pääsääntönä luonnollisesti se, että koiraa on pidettävä rauhoitusaikana kiinni. — Pari vuotta sitten uikoillutti eräs lapsi koiransa rauhoitusaikana lähellä Helsinkiä pitkin vilkkaaliikenteisen tien varrella, sitä taluttimesta kuljettajaa. Sattui sitten niin että koiraa pääsi irtautumaan taluttimesta. Koiraa juoksi maantielle ja jäi auton alle ja auto sai joutakin naarmuja ja kolhaisuja. Asia meni kihlakunnanoikeuteen ja lapsen isä tuomittiin suuriin korvauksiin autonomistajalle. Hänet katsottiin syylliseksi koiran irtapääsyyn. Hovi-oikeus, jonne isä valitti kihlakunnanoikeuden päätöksestä, vapautti isän korvauksista ja katsoi että auton kuljettaja oli syyppää koiran kuolemaan. Ollisihan hänen pitänyt ottaa huomioon sekin ennalta varoitavissa ollut tilanne että koiraa irtaantuu taluttimesta, loikkaa tielle ja jää auton alle. Aja varovasti. Jos autoliikenne saa kasvaa nykyistä vauhtia, niin siitä muodostuu maanteillä vaarallinen murha-ase, jonka hillitsemiseksi lainsäädäntöä kyllä tarvitaan.

Sakotetaan koiraan omistajaa, jos hän ulkoiluttaa koiransa kaupungissa sellaisella alueella, jonne on pystytetty koirankielotauku?

Lainkoululainen kansalainen, joka pistäytyy ulos ulkoiluttamaan koiransa, näkee miltei kaikkialla, missä vain jokin vihreä ruohonkorssi kasvaa, koiran kuvia, joiden yllä on vedetty punainen risti. Hän jatkaa murheellisena matkaansa löytääkseen jostakin vapaan ruohokentän koiransa varten, mutta huonolla tuloksella. Useimpien kaupunkien poliisijärjestysten mukaan, jotka ovat yleensä saman kaavan mukaan laadittu, voidaan koiran omistajaa sakottaa vain siinä tapauksessa että hän vie koiransa lasten leikkipaikalle istu- tuskille tai yleiselle umarannalle, muuten ei. Useimmat koirankuvat ruohikolla ovat

talojen isännöitsijöiden tai muiden sellaisten henkilöiden toiveajattelua, jotka pyrkivät säilyttämään kaunit ruohokenttensä neitseellisen koskemattomina. — Luonnollisesti on ankarasti kiellettyä ja sakotusuhana alaista jos sallii koiransa tehdä asiansa jalkakäytävälle, talojen seinävieriin, porttikäytäviin ym. vastaaviin paikkoihin. Mutta se onkin aivan eri juttu. Se on siivottomuutta koiran omistajan, ei koiran puolelta. Jokaisen, joka havaitsee sellaista tapahtuvaksi, olisi syytä kehoittaa asianomaista koiran kuljettajaa korjaamaan ja kuivamaan katuvieriltä koiransa aikaansaannot. — Juuri huono koirakuri koiraväen puolelta nostattaa koiravivhamielistä mielialaa kansan keskuuteen.

Missä voim koiraa kytkemättömänä kuljettaa? Milloin siitä sakotetaan? Koiran hyvinvoinnille on välttämätöntä, että se saa mahdollisuuden olla kytkemättömänakin oman aikansa kun sitä ulkoilutetaan. Helsingin kaupunki on ottanut huomioon tämän koirien tarpeen, mutta vain paperilla mutta käytännössä ei. Kaupungin poliisijärjestyksessä, joka on peräisin jo vuodelta 1956 (!), edellytetään kaupungin huolehtivan siitä, että sellaisia paikkoja koirille osoitetaan joissa koiraa saa juosta vapaana. Mutta niitä ei ole vielääkään osoitettu kuin muutama aniharva, vaikka kaupungissa on koiria jo yli 20 000. Niistä kaupunki nostaa koiraveroa peräti yli miljoonan nykymarkkaa vuodessa. Mutta koirien ulkoiluttamispaikkoja, joissa koirat saisivat vapaasti liikkua ja juosta ei vain tahdo löytyä tarpeeksi.

Koirien ulkoiluttaminen on Helsingissä nykyisin mahdollista oikeastaan vain valvovien viranomaisten, lähinnä poliisin ja puistovaltiin, suurpiirteisyyden ja hyvää tuloa osoittavan ymmärtävän asenteen ansiosta. Kennelväki saa kiittää taivasta siitä ettei lappuliisija ole vielä pantu näissä asioissa liikkeelle.

Helsingin kaupungilla lieene noin 5000 hehtaarin alue varattuna ulkoilu- ja urheilutarpeiksi varten. Kennelväki odottaa edelleenkin hyvin kiinnostuneena uutisia siitä, missä päin ovat kenneltoimintaa ja koirien vapaaseen ulkoiluttamiseen varatut osat tästä vaihtavasta alueesta. Otavan äskettäin julkaissussa teoksessa "Suomalainen koirakirja" on hovi-oikeudenneuvos Jaakko Kalliokosken laatima "Lait ja asetukset" niminen luku. Siitä löytää paljon arvokasta tietoa näistä asioista, johon kannattaa tutustua. □

Ahonen Timo	Kankaankatu 11	15900	Lanti 90
Arstila Jukka	Murmestie 11	75530	Porokylä
Fagerlund L.	Vetev. 12	20740	Abo
Puolunen Anu			
Granberg Karl	Ybbersnäs	21600	Parainen
Haasto Martti	Rauhankatu 17 B	20100	Turku 10
Hankonen Pertti	PL 14	87101	Rajaani
Hara Erkki	Rantalankatu 7	81720	Liekksa 2
Hartman Liisa	Satakunnankatu 9	33100	Tampere
Haukkamaa Heikki	Suvantola	91100	Ii
Heikinheimo/Rtg.	Syyni Myllykatu 12	70100	Kuopio 10
Ihantola Mervi	Aurakatu 4	15560	Nastola
Isotalo Jussi		68300	Kälviä
Jaakkola Mareen		27100	Eura
x) Juola Helene	Torniomäentie 30	45200	Kouvola
Karlsson Johan		02520	Lapinkylä
Kauranen Eeva-Liisa	Kirkkokatu 4 A 46	90100	Oulu
Korhonen Juha	Eläinlääkärit	75700	Valtimo
Kulmala Tuomas	Rinnetie 2	34800	Virrat
Kuusaaari Jukka		25460	Toija
Lehtinen Rauli	PL1 Tallvägen 10	22150	Jomala
Rtg. H Leväinen Arja	Keskusravirata	53500	LPR 50
Louvo Jarmo	Kumput. 5A	45200	Kouvola 20
Manninen Aulis	Toukotie 13 C	06800	Ilmajoki
Mattila Ossi	Näsijärvenkatu 31 A	33230	Tampere 23
MEVET :	Ulvilantie 25	00350	Helsinki 35
E Sitnikow, P Axelson, J Mårtenson, L Saijonmaa, H Jalanka			
Morelius Y		04130	Nikkilä
Mykkänen Jussi		73100	Lapinlahti
Mykkänen Tuulikki 4 kp		73100	Lapinlahti
Murmela Risto	Katinkuja 5	87200	Rajaani 20
Nurmi Heikki	Kalevanpuistotie 19 C	33500	Tampere 50
Nurminen Maija		95100	Rovaniemi
Othman Erik	Valhallantie 44	65200	Vaasa 22
Pajulahti Hannu	Ruokosuontie 3	46910	Anjala
Paldanius Raimo	Leivosentie 13	70340	Kuopio
Peltola Ari	Nantsintie 15	82900	Ilomantsi
Peltonen Martti	Jokinientie.	62100	Lapua
Peraander P., Koiraa-Kissaklinikka, Rauhankatu 176		20100	Turku
Puukko Pentti	Yrjönkatu 31	40100	Jyväskylä
Päälyysaho Sampo	Kalevankatu	60100	Seinäjoki
Rahko Sulo	Jokkatie 28	96100	Rovaniemi 10
Rantanen H., Äänekosken Pieneläinklinikka, Rautatiek. 11		44100	Äänekoski
Rantanen Risto	Kotik 2	40720	Jyväskylä 72
Rasi Jaakko	Rauhankatu 14 B	20100	Turku 10
Rysa Matti	Rajaantintie 193	90230	Oulu 23
Röntgen-Tutka	Nämeenkatu 18	33200	Tampere 20
Salmela Esko, Turun Pieneläinklinikka Läntinen Pitkät		20 20100	Turku 10
Sandell P-E, Vantaan Pieneläinsairaala Riipiläntie.		01730	Vantaa 73
Salovaara Eero		96100	Rovaniemi 10
Sarkanen Pekka	Paniaiskuja 15 B	55120	Imatra
Sihvo Teppo	Jokipolku 24	50600	Nikkeli 60
Sjöholm G-M, Espoon pieneläinvast.otto Läntheranta 6 A		02720	Espoo 72
Soininen Taisto		77600	Suonenjoki
Soro Seppo	Kanervantie 8 as 1	58200	Kerimäki
Sorjamo Pentti	Luolajantie 27	13100	Nämeenlinna
x) Jussila Jorma	Hallatie 7		Helsinki

Metallisii jälkiä etsimässä

Sunnuntaina 16. toukokuuta oli Uudenmaan Nuuskut järjestänyt jäljestyskokeen Hausjärven maastossa. Sää oli kylmä ja tuuli voimakkaan puuskainen. Sade kuitenkin ei häirinnyt.

Olimme Sandin kanssa ensi kertaa reissussa. Muu väki oli varmuuden vuoksi jätetty kotiin, koska olimme harjoituksissa havainneet oman "lauman" jäsenten tuoksun häiritsevän jäljestämistä.

Kokoontuminen oli järjestetty Ieponiemen kartanon maille, jonka isäntäväki itsekin on innokasta koiraväkeä. Osallistujia ei ollut kovin montaa. Avoimessa luokassa 4 muuta lisäkesemme.

Päätuomarin toimintaohjeiden jälkeen suoritettiin jälkien arvonta. Sandia onnistui arvonnassa. Pääsimme onnekaasti ensimmäisinä liikkeelle avoimessa luokassa. Kokeneemmat välttävät jäljestämisen ammukasteessa onnistuvan helpommin kuin iltapäivän kuivuudessa.

Ensimmäisessä kokeessa, joka oli kaikille yhteinen, mitattiin paukkurikoutta. Kokeilut olivat kukin erikseen puuhun kytkettyinä tien toisella puolella ja ohjaajat sekä ampuja toisella puolella. Sandin osalta olimme saman kokeen tehneet jo edellisessä syksynä. Arkuudesta ei ole merkkejä näkynyt. Päinvastoin intoa riittää rynnätä kaiken pakenevan perään on se sitten fasaani, kissa tai kiväärin luoti. En huomannut kokeessa haulikon hänen osallistujia häiritsevän.

Siiten seurasi tunnin tauko, jonka jälkeen vuoromme tuli. Ajoimme muutaman kilometrejä autolla jäljestämispaikalle. Mukana olivat myös tuomari ja kaksi avustajaa, joista toinen kävi viemässä vasta teurastetun kanan jäljen päähän.

Olimme käyttäneet jäljestämisharjoituksissa aina samaa 6 metriä pitkää köyttä, joka nyt niinkuin harjoituksissakin sai Sandin heti innostamaan. Tämän köyden pelkkä näkeminen tekee Sandin heti riehailevaaksi. Miellyttävät muistot jäljen päässä löytyneestä vehnäsestä ja suklaan palasesta lienevät osasyynä.

T U L I K E S Ä J A K Ä R P Ä S E T .....

Allakan mukaan kesä on nyt parnaimmillaan ja siitä juolahti mieleeni eräitä kesään ja koiranpitoon liittyviä asioita, joita ehkä olisi hyvä palauttaa mieleen.

Mikäli aiot lähteä lomamatkalle autolla ja ottaa koira mukaan, on syytä muistaa, että koira ei saa viedä joka paikkaan, esimerkiksi eräät leirintäalueet eivät ota koiria vastaan ollenkaan. Toisiin koiria saa tuoda mutta ne on endottomasti pidettävä kytkettyinä. Tällaisista seikoista on syytä ottaa selvää etukäteen ettei loma turhaan menisi pilalle. Jos koira joudutaan jättämään yksin autoon on etsittävä varjoisa pysäköintipaikka ja jätettävä ikkunat raolleen. Autou ei missään tapauksessa saa jättää aurinkoon vaikka ilma muuten olisikin viileä, sillä autossa lämpötila nousee nopeasti auringonvaikutuksesta uskomattomiin lukemiin ja koira on vaarassa saada lämpöhalvauksen.

Näin kesäaikana on syytä varautua eri hyönteisten kuten ampiaisten ja jopa käärmeekin puremaan hankkimalla kotiin kyypakkaus. Eaulaan ja kuononn sattuneet puremat ovat kaikkein vaarallisimpia sillä koiralle saattaa tulla hengitysvaikeuksia turvotuksen ulottuessa hengitystiehyeihin. Ampiaisensipiston aiheuttama turvotus menee useimmiten nopeasti ohi 1-2 tabletin avulla mutta mikäli kyy on ollut asialla on ensiavun jälkeen syytä ottaa yhteys eläinlääkäriin.

Uiminen on tunnetusti chessien lempiharrastus ja sitä kannattaa harjoittaa mahdollisimman paljon sillä se on hyväksi sekä kunnolle että turkille. On kuitenkin otettava huomioon että vesi on vielä melko kylmää joten uiminen on syytä aloittaa varovaisesti jotta koira ei kylmettyisi. kylmettymisen seurauksena voi olla niin sanottu "vesihäntä", koira aritaa häntänsä joka roikkuu täysin elottomana. Vesihäntä on vaaraton mutta erittäin kivulias "tauti". Eläinlääkärille ei tarvitse mennä, pidä vain koira lämpimänä. Kyös chessielle kannattaa siis ottaa oma pyyhe mukaan uintiretkelle ja kuivata sen vatsa, reisien sisäpuoli, selän takaosa, takapuoli ja häntä uinnin jälkeen. Jos vaikuttaa siltä, että koira palelee älä peitä sitä filtteihin ja vällyihin vaan juoksuta sitä niin että sen tulee lämmin. Älä anna koirasi uida missä vain vaan ota selvälle miten puhdasta vesi on. Likaisesta vedestä koirat aivan kuten ihmisetkin saavat ikäviä pitkäaikaisia ihotulehduksia. Muistathan vielä, että yleiset uimarannat eivät ole koiria varten!

Aurinkoista kesänjatkoa !

Anita Soinjoki

OHJAUKSESTA

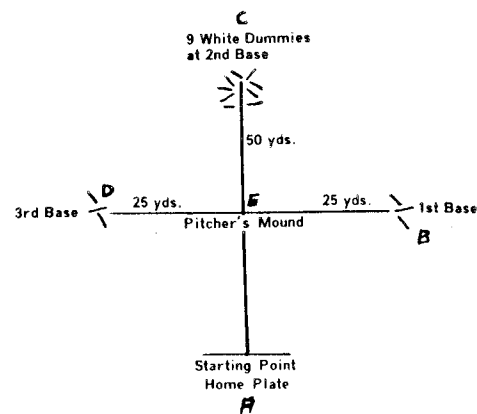
Ohjatun noudon harjoittelu voi olla hauskaa puuhaa sekä ohjaajalle että koiralle. Usein koirat tajuavat nopeasti mistä on kysymys. Tulet yllättymään siitä, miten paljon enemmän lintuja sinulla on repussasi kun palaat metsästysretkeltä, kun koirasi on oppinut ottamaan ohjausta.

Ensimmäiseksi hanki itsellesi kunnan pillin. Se voi olla vaikkapa erotuomarin pilli, jos pidät kovasta metelistä, mutta tyylikkäämpi on kyllä vähä-äänisempi. Ihan hiljainen pilli ei ole myöskään hyvä valinta. Joskus tarvitaan enemmän pontevuutta komentoon.

Opeta ensiksi koirasi istumaan pillikäskyllä. Monet aloittavat tämän jo pennun olessa 8 viikkoinen. Lyhyt puhallus pilliin, komento "istu" ja painetaan pennun takapuoli maahan. Toista monta kertaa peräkkäin. Kun pentu on oppinut tämän käsketään se pillillä istumaan, joka kerta ennenkuin sille annetaan ruokaa. Vasta kun se on istahtanut, laitetaan sille ruokakuppi maahan.

Edellisessä artikkelissa opetimme koiralle linjanottoa. Koira lähetettiin silloin aina ohjaajan vasemmalta sivulta eteen. Tässä harjoituksessa koira on aivan eri paikassa, kun lähetämme sen ohjattuun noutoon.

Harjoittele taas isolla kentällä niinkuin linjanotossakin. Alla olevan kaavan mukaan aloittavat amerikkalaiset ammattihandlerit harjoittelun.

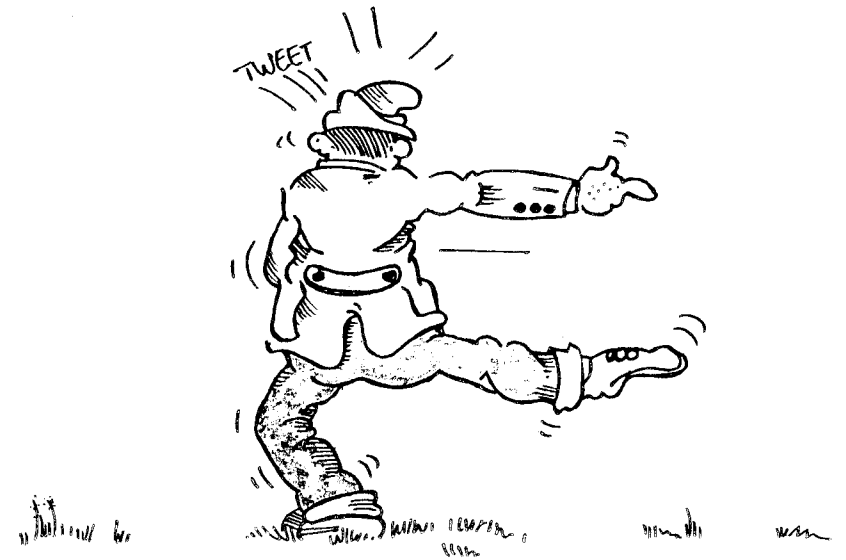

Kaukaisimmat dummyt ovat nyt kohdassa C noin 40 metrin päässä. Käske koirasi istumaan kohtaan A ja anna sen nähdä, kun kävelet

kohtaan C ja pudota siihen 9 valkoista dummyä. Siirry takaisin koiran luo ja käske sitä seuraamaan, kun kävelette kohtaan E. Käännä koira niin, että se istuu edessäsi ja katselee kohtaan A. Anna koiralle käsky "eteen" samalla kun annat sille käsimerkin nostamalla oikean ^{käden} suoraan ylös, kämmen kohti koiraa. Koirasi kääntyy nyt ja menee suoraan dummypinon luo niinkuin se on ennestään tottunut tekemään. Kun se palaa luoksesi dummyn kanssa, anna sen luovuttaa sen edessäsi samalla kuin puhallat pillillä lyhyen merkin eli "istu". Anna sen jäädä istumaan eteesi ja lähetä sitä tästä paikasta suoraan takaisin kohtaan C vielä kahdesti noutoon. Jos koira suoriutuu hyvin tästä tehtävästä siirrytään seuraavaan.

Kun haluat lähettää koirasi oikealle tai vasemmalle anna sille käsky "sinne" ja osoita koko käsivarrella toivottuun suuntaan. Aseta (kohdassa E) koirasi istumaan eteesi niin että katsotte toisiansa (Puhalla pilliin ja käske koira istumaan). Heitä dummy vasemmalle. Käske koira "sinne" ja osoita käsimerkillä vasemmalle. Kun koira palaa dummyn kanssa puhalla "istu" ja ota dummy. Nyt komennat koiran eteen kohtaan C, ja sen jälkeen heität dummyn vasemmalle, komennat "sinne" ja osoitat käsimerkillä. Taas kerran "eteen", kerran "sinne" vasemmalla ja lopuksi kolme kertaa "eteen". Lopeta päivän harjoittelut tähän.

Toista tätä ohjelmaa monta päivää peräkkäin. Kun koira toimii hyvin harjoittele koko ohjelma uudestaan, mutta oikealle.

Aloita ja lopeta AINA linjalla "eteen". Se on kaikista tärkein. Parin viikon jälkeen voit heittää kerralla 3 dummyä vasemmalle ja oikealle, koska tässä vaiheessa koirasi on jo tajunnut mistä on kysymys.

Jos käytät kohdassa B esim. sinisiä ja kohdassa D esim. vihreitä, tiedät aina helposti kuinka monta dummyä on vielä jäljellä missäkin. Sinun täytyy aina olla TÄYSIN VARMA siitä, että paikassa, johon lähetät koiran, varmasti on dummy haettavana. Ole ankara jos koira on tottelematon, mutta ylistä sitä kun se tekee oikein.

tämän jälkeen siirryt taas askeleen eteenpäin.

Jätä koira kohtaan A ja mene itse pudottamaan 9 valkoista dummyä kohtaan C (noin 80-100m). Palaa koiran luo ja anna sen seurata sinua sivulla kohtaan E. Perillä teet täyskäännöksen ja jätät koiran sinne istumaan. Puhalla pilliin "istu", käske "paikalla" ja siirry itse takaisin kohtaan A. Sieltä annat koiralle käsimerkin ja komennat "eteen". Toista.

Tämän jälkeen jätät koiran kohtaan E kun itse menet kohtaan D ja pudotat siihen 3 dummyä. Palaa kohtaan A ja anna sieltäkäs koiralle käsimerkki vasemmalle samalla komennat "sinne". Seuraava "eteen", sitten "sinne", "eteen", "sinne" ja lopuksi pari kertaa "eteen". Lopeta siltä päivältä siihen.

Kun koira hallitsee tämän tehtävän hyvin, siirryt harjoittelemaan "sinne" oikealle.

Kun koirasi tämän harjoittelun jälkeen osaa istua pilli-komennosta, mennä "eteen" ja "sinne" voit ohjata sitä mihin tahansa paikkaan haavoittuneen linnun perään.

Tämä vie aikaa ja paljon harjoituksia, mutta todella kannattaa.

Jotkut väittävät, että ohjausharjoitusten alkaessa koirat alkavat markeeraamaan väliaikaisesti huonommin. Tämä johtuu epävarmuudesta ja menee ohi, kun koira alkaa ymmärtää ohjaustehtävät. Tämän takia suositellaan, että ohjausharjoitukset aloitetaan vasta kun koira on täyttänyt kaksi vuotta ja osaa markeerata jo hyvin sekä hallitsee linjanoton pitkilläkin etäisyyksillä.

31. 7. ~ 1.8. 1982

Chessietreffit

Hollolassa

Vuosikokous

Näyttely

Illanviettoa

Frisbeekilpailu

Riistaharjoittelua

Metsästystesti

Näyttelyn tuomari

Marianne Nilsson

Ruotsi

Chessietreffit

31.7. - 1.8.1982 Hollolan Korpikylässä

Lauantaina 31.7. - Vuosikokous alkaen klo 10.00
 - Näyttely
 - Illanviettoa
 - grillausta
 - Frisbeekilpailu

Sunnuntai 1.8. - Riistakoulutusta alkaen klo 10.00
 - Jälkikoulutusta
 - Metsästystesti

Tänä vuonna Chessietreffimme ovat kaksipäiväiset. Majoituksensa jokainen järjestää itse esim. omassa teltassa tai asuntovaunussa. Lahden hotellit ovat myös lähellä. Pietysti Sinulla on mahdollisuus osallistua vain toisena päivänä jos niin haluat. Olisi kuitenkin toivottava, että mahdollisimman moni ottaisi osaa treffien näyttelyyn.

Ruokapuolenkin jokainen hoitaa itse. Metsästysmajan keittiö on käytettävissä.

Lauantai-iltana on tarkoitus grillata, joten toivomme, että kaikki joilla on grilli ottavat sen mukaan. Tuokaa myös makkaraa tai kanaa tai mitä haluatte grillata mukaanne. (Laljaa vahvempaa emme tuo paikalle!)

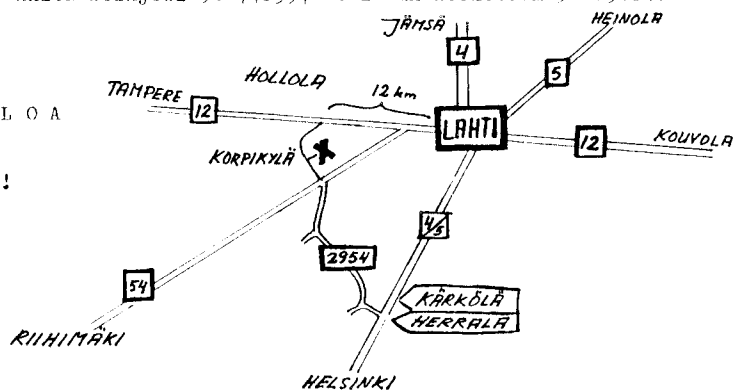
ILMOITTAUTUMISMAKSU on MK 50,- per koira / ensimmäinen päivä
 PS-tilille 42454-7 MK 10,- " " lisämaksu sunnuntain riistakoulutuksesta ja/tai mets.testistä

Olisi kiva jos voisitte lahjoittaa jonkun palkinnon. Ilmoittakaa siitä ilmoittautumiskaanvakeella.

ILMOITTAUTUMISAIKA Viimeinen ilmoittautumispäivä on 15.7.1982, jolloin ilmoittautumisten tulee olla perillä os. Gun Holmström, Korkeavuorenkatu 8 C 18, 00120 Helsinki 12.

TIEDUSTELUT : Anita Soinjoki 90-746534 tai Gun Holmström 90-631828

TERVETULO A
 MUKAAN!

ILMOITTAUTUMINEN CHESSIETREFFILLE

31.7. - 1.8.1982

HOLLOLASSA

AIKUISIA _____ LAPSIA _____
 TUULENNE 31.7. 1.8. (rengasta oikea vaihtoehto)
 LÄHDEMME 31.7. 1.8. - " -
 ASUMME OMASSA TELPASSA - " -
 ASUNTOVAUNUSSA
 MUUALLA

OPASME GRILLIN MUKAAN KYLLÄ EI
 LAHJOITAMME PALKINNON KYLLÄ EI MINKÄ _____

NIMI: _____

OSOITE: _____

PUH: _____

KOIRAN NIMI: _____ REK.NO.: _____

SYNTYNYT: _____

USA: _____ REK.NO.: _____

MAA: _____ REK.NO.: _____

KOIRA OSALLISTUU
 NÄYTTELYYN METSÄSTYSTESTIIN FRISBEEKILPAILUUN
 RIISTAHARJOITUKSEEN JÄLKIHARJOITUKSEEN

(Useampien koirien tiedot erillisellä paperilla)

Leikkaritiet per koirat

Jäljen alkua oli merkitty selvästi merkein ja runsaalla verellä. Pienen haparoinnin ja kehoittelun "etsi, etsi" jälkeen Sandi pääsi oikealle uralle. Loppu olikin sitten Sandin oman vainun varassa. Niin hyvin jälkeä osoittavat merkit oli piilotettu, etten Sandin vauhdissa niistä huomannut kuin pienen osan. Koiran auttaminen ei olisi ollut mahdollista. Hyvä on kun kevyessä hölkässä mukana pysyi, koiran viilettäessä kuono kanervia viistäen.

U:n muotoisella, edellisellä päivänä tehdyllä jäljellä oli pituutta 900 metriä. Kummatkin makuupaikat havaitsin itsekkin. Niille saavuttaessa koiran käytös on erikoinen: nuuhkaisu ja silmukka tai varmuuden vuoksi kahdeksikko makuun ympäristössä ja jäljestys jatkuu.

Harjoituksissa jälki oli ollut aina lyhyempi ja mutkaisempi. Toisella makuulla Sandikin jo selvästi kummasteli, kun palkintoa ei alkanut löytyä. Tuomarin luvalla kehoitin Sandia etsikomennolla uudelleen ja pääsimme viimeisin osan alkuun.

Kuudolla odotti jäljestäjää yllätys. Ei suklaata, ei leipää, vaan oudolle tuoksuva pehmeä ja lämmin valkoinen mytty. Kani oli jostain ennenkokematonta. Vasta innostamisen jälkeen suostui kokeleamme saalista kantamaan ja sai palkintonsa. Noutajalla on vielä opittavaa, vaikka palkinto tulikin.

Jälkiä seurasi: Dry Duck Diver av Komsalö
Narua piteli: Matti Suominen

röntgenkuvauspaikat .....

Suihkonen Tuomo	Lääkärintie 11	79100 Leppävirta
Taimen Jukka	Nisutie 12	20740 Turku 74
Tapio Pentti	kp 2	63300 Kälviä
Tauriainen Seija	Poutamäentie 15 B 17	00360 Helsinki 36
Tierala Outi, Vantaan	pieneläinsairaala Riipiläntie	01730 Vantaa 73
Tirkkonen Tauno	Kyröntie 26	06320 Vaasa 32
Tupamäki A	Eläinklinikka	38840 Niinisalo
Tuovinen Pentti	Salonkatu 28	24100 Salo 10
Wahlberg Carl	Vallirinne 9	00430 Helsinki 43
Valtonen Kari	Lapin Röntgen	99100 Kittilä
Vasa Martti, Turun	Pieneläinklinikka Läntinen pitkäk. 20	20100 Turku 20
Vehviläinen P	Tykkimiehenkatu 18	50100 Mikkeli 10
VETER	Väinölänkatu 15	33500 Tampere 50
Vihma Veikko		37910 Kylmäkoski
Vuori Kari	Huhtasuonkatu	40320 Jyväskylä 32
Vähäpassi Matti	Alik 13	21100 Naantali

Eläinlääketieteellinen korkeakoulu, Hämeentie 57	00550 Helsinki 55
Niinisalon Eläinklinikka	38840 Niinisalo
Pet-Vet Eläinlääkäriasema, Lemminkäisenkatu 12	20520 Turku 52
Kemin Röntgen	Sauvosaarenkatu 5
	94100 Kemi 10

TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA
MEDDELANDEN MEDDELANDEN MEDDELANDEN MEDDELANDEN

Chesapeakekerhon VUOSIKOKOUS pidetään 2.8.1981 Keski-Hollolan metsästysmajalla Korpikylässä 31.7.1982 alkaen klo. 10.00. Esityslistalla sääntömääräiset asiat.

TERVETULOA

Chesapeakeklubbens ÄRSMÖTE hålles den 31.7.1982 klo 10.00, adr. Keski-Hollolan Metsästysmaja, Korpikylä. På mötet behandla stadgeenliga ärenden.

VÄLKOMNA

SYNTYNEET PENTUEET

31.5.1982 3 + 5

i. Mast of Eden av Komsalö

e. Hans & SF MVA, Pohj V-80, V-80 Frideborg av Komsalö
kasv. Gun Holmström, Helsinki, komsalö kennel

CHESAPAKEKERHON HOLLOLAN KORPIKYLÄSSÄ 31.7. - 1.8.1982
katso toisaalla lehdessä. Tulethan mukaan!

CHESAPEAKEPUUKKO

Käytännöllinen puukko kerhon jäsenille! Terä on ruostumatonta terästä, samoin kuten nahkatupen helakin, kahva on visakoivua. Kaiverrus: Chesapeakekerho. Sarja numeroidaan. Valmistaja on Iisakki Järvenpää. Puukon hinnaksi tulee mk 80:00, joka edellyttää määrätty määrä tilauksia.
TILAUKSET: Marja-Liisa Koivunen, Nuijatie 5 C 34, 01650 Vantaa 65. Puh. 90-845639. Tilausaika menee umpeen 1.8.1982.

SILMÄPAREASTUKSIA

Helsingissä suorittavat virallisissa silmätarkastuksia eläinlääkärit
Jorma Jussila puh. 90-353157 (ajantilaus)
Jerker Mårtensson, BEVET, puh. 90-558951 (ajantilaus)
MUUALLA MAASSA YM ELÄINLÄÄKÄRIT VIERAITLEVÄT SILLOIN TÄLLÖIN, ESIM. :
Seinäjoella (Jerker Mårtensson) 15.8.82. Tied. ja ilm. Mirja Salmenautio
puh. 964-26632.

Kansikuvassa Agnes ja Selma kesälaitumella. Kuva: Anita Soinjoki